پرچم

ناشر اندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان

شماره بیستم ویکم-سال دوم دوشنبه ۲۰ اسد ۴۸- ۱۱ اگست ۶۹، شماره مسلسل ۷۳

غرور ملی ما، وطن‌پرستی ما، ترقی‌خواهی ما و عشق ما به وطن و به خلق افغانستان با روح انقلابی عجین است. ما ایمان داریم که منافع ملی ما به مفهوم صحیح و مترقی آن با منافع مبارزه در راه آرمان مشترك زحمتکشان، خلق‌ها و ملل تحت ستم جهان و بشریت مترقی مطابقت دارد.
ترقی‌خواهی بدون وطن‌پرستی و بدون احساسات ملی، بی‌شکل است و احساسات ملی بدون ترقی‌خواهی فاقد مضمون.

ببرک کارمل

د افغانستان د خلک دموکراتیک جریان

سیاسی تگ لاره (خط مشی)

د اجتماعی او ملی آزادی د پاره د علمی تیوری په بنسټ، د زیارکښو د طبقاتی مبارزی د لارښوونی او رهبری علم او فن ته سیاسی خط مشی، تگ لاره (ستراتیژی او تاکتیك) وایی. د کارگرو د پیشاهنگ سازمان، سیا سی تگ لاری د مسألی د طرحی له شروع نه تر اوسه پوری له نویو تجربو، پدیدو او نظریاتو سره وده او تکامل کړی دی او په مجموعی ډول د زیارکښو د طبقاتی مبارزی د رهبری په باره کی یو لړ علمی قواعد او اصول په علمی تیوری کی ور زیات شوی دی. د کارگرو د پیش آهنگ سازمان د سیاسی تگ لاری مطابق، ستراتیژیکی تگ لاره (عمومی تگ لاره) په یوی معینی تاریخی مرحلی کی د غوره وظایفو اجراء او د عمده هدفونو تأمین ته متوجه وی او له ابتداء څخه د طبقاتو تر مینځ د قوتونو روابط په نظر کی نیسی.

ستراتیژی په پرله پسی ډول د انقلاب له اساسی قواوو سره کار لری (لکه د کارگرو طبقه او د هغی متحدین او متفقین.) په دی معنی د طبقاتی قواوو صف آرائی په یوه لوری د عمده دښمن په ضد وی.

پداسی حال کی چه د ستراتیژی (عمومی تگ لاره) دیوی ټاکلی مرحلی په ټوله دوره کی په اساسی ډول تغییر نه مومی؛ خو کله چه انقلاب له یوی مرحلی څخه بلي مرحلي ته داخلیږی ستراتیژی، هم تغیر مومی.

دا د یادونی وړ ده چه دا به ستره اشتباه وی که په ټوله مر حله غوره ستراتیژیك وظایف له نظر وغورځول شي او د چپروانه په اساس په ذهنی ډول یوه تاریخی مرحله حذف شی، د محیط او ټولنی واقعیت په نظر کی ونه نیول شی. خو تاکتیك (جاری پالیسی) له ستراتیژی سره سم په نسبی ډول لنډه موده کی د نهضت له مد و جذر او کگلیچونو سره، د تعرض او په شا تگ، د مبارزي له هسکو او ټیټو او مانورونو سره تغییر کوی.

له همدی کبله ویل کیږی چه تاکتیك د ستراتیژی اوامر او احکام اجرا کوی او د هغی اطاعت کوی.

د دی علمی مقدمی په اساس باید پیشاهنگ قوت (د کارگرو د طبقی گوند) هغه تاریخی مرحله چه په کی مبارزه کو ی تشخیص کړی او په دی پوه شی چه دنهضت به کومه مرحله کی واقع دی او څنگه له مقتضی نقشی سره سم د ټاکلی تاریخی مرحلی په موده کی مبارزه مخ په وړاندی بوزی.

د افغانستان د خلك دموکراتیك جریان ستراتیژیکی تگ لاره

زمور د هیواد ملي او اجتماعی نهضت دوه ستراتیژیکی مرحلی لری خو دا پیشگویی کیدای نشي په کومه شمسی یا عیسوی نیټه به لومړی مرحله ختمه شي او دوهمه مرحله به یی شروع شی.

لومړی مرحله: لکه چه څوځو ځلی مو تصریح کړی ده زمور هیواد د نهضت په لومړی- یعنی د اجتماعی نهضت په لومړی یعنی د اجتماعی نهضت په دموکراتیک او ملی مرحله کی دی یا په بل عبارت د حد اقل پروگرام په اساس، زمور غوره ستراتیژیکی هدف په دی مر حله کی د ارتجاعی طبقاتو او قشرونو (فیودالی ملاکانو، د ستردلال او په امپریالیزم پوری مربوطی بورژوازی، بورژوا - ملاك بیروکراتانو مامورانو لوړ قشر)

(۲ مخ)

دهات افغانستان در میان شعله‌های آتش

ستم قرون وسطایی می‌سوزد

مدت‌هاست که تبلیغات بی‌پایه راجع به بهبود وضع اطراف، ولایات، ولسوالی ها، دهات و قراء کشور از طریق رادیو و جراید دولتی و بیانیه‌های عوام‌فریبانه مقامات حکومتی در چنین مواردی با آهنگ ناهنجار خود جسم و روان مردم را می‌سایند و سال‌ها زیر نام تشکیلات عریض و طویل «ریاست انکشاف دهات» دهقانان و روستائیان کشور فریب داده شدند و چندین بار راجع به طرح و وضع قوانین زراعتی به شمول قانون دهقانی، قانون اجاره داری، قانون کوپراتیف‌های زراعتی و حتی قانون اصلاحات ارضی و غیره سروصداهای زیادی راه انداخته شد. ولی حتی یك گام هم در عمل برداشته نشد.

امروز در نیمه دوم قرن بیستم دهاتیان کشور در میان شعله‌های آتش سیستم قرون وسطایی می‌سوزند و در میان پنجال های بی‌رحم استثمار دست و پا می‌زنند. اکثریت عظیم توده‌های خلق کشور در دهات و دهقانان بی‌زمین و کم زمین‌اند و به‌عنوان مزدور زراعتی، اجاره دار دهقان (بزرگر) در اراضی متعلق به مالکان بزرگ و متوسط کار می‌نمایند و ثمره کارشان بغارت برده می‌شود. روستائیان کشور از وجود داکتر، دوا و شفاخانه که نیازمندی اساسی ایشان است، محروم می‌باشند.

حق الاجاره غیرعادلانه، کمی مزد، آفات طبیعی، بیکاری، ستم ملاکان بزرگ موجب آن می‌گردد که هزاران خانواده دهاتی از هستی ساقط شوند.

زمستان‌های سخت وعدم وسایل برای حفظ و حمایه حیوانات، فقدان ذخایر کافی علف و مواد خوراکه حیوانی باعث اتلاف هزاران حیوان (احشام) می‌گردد و غالباً محصول دهقانان نابود می‌شود، فقدان کود و بذر و آب و عدم حمایه دولت روز بروز دهقانان را به نیستی می‌کشاند، مقامات حکومتی اندیشه و جرأت قدم را حتی در جهت حداقل کاهش تیره اصلاح نگردیده است و عموماً دستگاه‌های افتاده با تجهیزات بسیار ناقص و ابتدائی تا هنوز معمول است که این کارگاه‌ها علاوه بر آنکه بازده کار قالین بافان زحمتکش را به حداقل تقلیل می‌دهد موجب کسالت بیش از حد، خستگی و فرسایندگی جسمی و دماغی ایشان می‌گردد. در مورد دیزاین قالین تقریباً هیچگونه نوآوری و

(ص ۴)

حکومت مؤفق نیست کار با ثمری درباره

صنعت ارزنده قالی‌بافی، تجارت قالین

و وضع قالی‌بافان زحمتکش کشور انجام دهد

در روزهای اخیر تبلیغات نادرست پیرامون بهبود وضع تجارت و به‌خصوص تجارت قالین به‌منظور پوشاندن حقایق و نشان دادن فعالیت‌های (!) «اتحادیه» صادر کنندگان قالین از طریق ارگان‌های نشراتی حکومت کسب شدت کرده است، در حالی که واقعیت‌های سرسخت موجود مؤید آنست که هنوز رکود کامل در مورد تجارت قالین کشور، مانند قسمت بیشتر اقلام صادراتی و همه امور اقتصادی کشور از برکت (!) سیاست اقتصادی حکومت، حکم فرماست.

خرابی وضع بازار امتعه افغانی و من‌جمله قالین که علل عینی دارد مستقیماً مؤلدین واقعی قالین (نه آنکه در نشرات دولتی تاجران و سوداگران استعمارگر به حیث مؤلدین یاد می‌شوند) را بیش از پیش صدمه میزند، عاید حداقل ایشان را تقلیل می‌دهد و درجه استثمارشان را تشدید می‌نماید.

دستآوردهای عالی قالین بافان طی سال‌های سال عواید سرشاری را برای تاجران دلال اعم از تاجران درجه دو و سه که مستقیماً با مؤلدین قالین ارتباط دارند تا تاجران بزرگ صادر کننده، بار آورده است، ولی علاوه بر آنکه فیصدی کوچکی ازین عواید به بافندگان قالین - بیشتر زنان و کودکان زحمت کش که این محصول گران‌بها ثمرهٔ کار خلاق و زحمات توان‌فرسای ایشان است تأدیه نمی‌گردد، در امر بهبود و اصلاح صنعت ارزندهٔ قالین بافی هیچگونه توجه و مصارفی صورت نگرفته است. هنوز قالین این صنعت باستانی خلق کشور به شیوهٔ دوران‌های باستان بافته می‌شود، کارگاه‌های قالین بافي

(ص ۴)

حکومت نمی‌تواند مسایل حاد و مبرم

مورد علاقه مردم را حل کند

ما بارها گفته‌ایم که باید مسایل فوری مورد علاقه و نیاز توده‌های وسیع خلق افغانستان خوراک، پوشاک، مسکن، صحت و سواد، همچنان مسایل مربوط به مشکل خانواده، حمایت طفل و زن، ازدواج‌ها و طلاق‌ها و غیره برآورده و حل گردد، مشکل بزرگی دهقانان زمین و کم زمین از لحاظ نداشتن زمین به‌طور عادلانه رفع شود، تولیدات زراعتی افزایش یابد، کوپراتیف های زراعتی ایجاد گردد، کشور صنعتی شود، حقوق کارگران تأمین گردد، وضع تجارت بسود مردم بهبود یابد، آزادی‌های دموکراتیك مردم و دموکراسی در جامعه تأمین گردد. خلاصه ده‌ها مسئله ملی دیگر و زندگی روزانه توده‌ها باید حل شود.

اکنون سؤال ساده‌ای طرح می‌گردد که چرا این‌همه مسایل جدی و حیاتی کشور هرچه زودتر حل نمی‌گردد؟ پاسخ ساده است: وجود مناسبات کهنه تولید فئودالی و نفوذ استعمار نوین و امپریالیزم در جامعه، که از وجود این مناسبات بهره می‌گیرد و برای حفظ آن می‌کوشد، مانع عمده در راه حل این همه مسایل ملی و ضروری توده‌های وسیع خلق کشور می‌باشند. حل اساسی مسایل مبرم و جدی جامعه ما نیازمند تحولات بنیادی است که لازمه آن طرد فئودالیسم و برچیدن

(ص ۳)

خان عبدالغفار خان گفت:

یك یونت پاکستان غربی جبراً بر مردم تحمیل گردیده است
باید در ظرف شش ماه انتخابات عمومی در پاکستان صورت گیرد

خان عبدالغفار خان رهبر بزرگ ملی پښتونستان ضمن بیانیه‌ای که به تاریخ ۱۶ اسد از رادیو افغانستان در برابر بیانیه ۶ اسد جنرال آقا محمد یحیی خان رئیس جمهور پاکستان ایراد نمود، خطاب به خلق‌های زحمتکش مظلوم و دلیر پاکستان اظهار داشت: ...«در نتیجه یك توطئه، پلان یك یونت به‌صورت جبری بر ایالات کوچك تحمیل گردید و نتیجه این جبر و تجاوز آن شد که چند نفر محدود در پاکستان غربی مفاد ببرد. من دربارهٔ یك یونت به جناب رئیس جمهور میگویم که این یونت جبراً تحمیل شده در اسامبله پاکستان غربی به رضاء و رغبت نمایندگان به اکثریت بزرگ سه صد و شش رأی در برابر چهار رأي مخالف رد گردیده است. لذا یك یونت از نظر قانونی شکسته است ... و مردم در عرصه سیزده سال گذشته به‌طور پیگیر در راه تطبیق این فیصله مبارزه کرده‌اند؛ و تأخیر در ین امر دیگر لازم نیست.»

پاچاخان گفت که «باید در مدت شش ماه انتخابات عمومی در پاکستان عملی گردد و در ظرف این مدت باید بمردم آزادی کامل قلم و بیان و تشکیل اجتماعات داده شود ...»

پاچاخان در اخیر بیانیه خود اظهار داشت: ...«علت اینکه تبلیغات سیاسی از طرف سرمایه داران پنجاب و نشرات مربوط به آن‌ها توأم با اتهامات دشنام و حرف‌های توهین آمیز علیه من صورت می‌گیرد، اینست که آن‌ها دزدند ... و گناه من هم اینست که مردم را برعلیه آن‌ها بیدار می‌نمایم.»

پرچم: با در نظر گرفتن این اصل که قیام انقلابی ملی و اجتماعی در شرایطی صورت می‌گیرد که شرایط عینی و ذهنی داخلی و خارجی انقلاب مساعد باشد. لذا برای رسیدن به هدف عالیه استراتژیک ناگزیر باید استیشن‌های میان راه را طی و مواضع تکتیکی را در چهارچوب اصول نبرد عادلانه، اشغال کرد و در

(ص ۴)

پرچم مبارزه را به پیش بگذاشته باد

(له لمړی مخ نه)

د افغانستان د خلک دموکراتیک ...

له لاسه نه، ملی او دموکراتیکو طبقاتو او قشرونو (کارګرو، د کلی او بنارو زیارکښو قشرونو، د روشنفکرانو ستر اکثریت د دولتی او خصوصی موسساتو مامورینو، کوچنی بورژوازی، متوسطی طبقی یا په اصطلاح «ملی بورژوازی» ته د حاکمه قدرت انتقال دی.

له کومه ځایه چه دغه دموکراتیک طبقات او قشرونو ګډ سیا سی هدف لری، په بنه شان سره کولای شی چه په نهضت کی د یو ګډ پروګرام او ګډ عمل په اساس په یوی جبهی کی سره متحد شی او په اتفاق سره د افغانستان د ملي او دموکراتیک آزادی بیښونکی نهضت د بریالی کولو په لار کی مؤثر فعالیت وکړی.

دوهمه مرحله:

هیڅوك انکار نشی کولای چه د حداکثر پروګرام په اساسی غایی هدف او د افغانستان د خلك دموکراتیك جریان د ستراتیژیکی دوهمی مرحلي غوره هدف د سوسیالیستی نظام استقرار دی. خو (بناغلی فتنه اچوونکی سوسیالیستان (!) باید غوږ ونیسی) او دا په نظر کي ونیسي چه د افغانستان نهضت په لومړی مرحله کی دی او تر اوسه پوری زموږ دخلکو او فیودالیزم او امپریالیزم تر منځ عمده تضاد حل شوی نه دی. د علمی تیوری په اساس هغه وخت سوسیالیستی تحول د انقلابی نهضت د ستراتیژیکی مرحلی عمده هدف او شعار په حیث اعلام کیدای شی چه د ملی او دموکراتیك انقلاب د مرحلی وظایف په عمومی ډول حل شي او دوهمی (سوسیالیستی) مرحلی ته د ګذار ټول لازم مادی او ذهنی شرایط برابر شوی وي. دا زموږ د ذهن محصول نه دی. دا علم دی او زموږ د ټولنی واقعیت او تاریخی شرایط هم داسی حکم کوی.

باید په جدي ډول وویل شی چه د ستراتیژیکی مراحلو او ستراتیژیکی اهدافو د ټاکلو نه زموږ مقصد هیڅکله دانه دی چه د لومړی او دوهمی مرحلي تر منځ نه تیریدونکی پوله را وکارو. ځکه چه د علمی جهانبینی یو غوره او انکارناپذیره اصل دی چه کیدای شی دموکراتیك انقلاب په سوسیالستی تحول بدل شی.

د انقلاب اساسی تیوری موږ ته دا رابنئی چه دبیرته پاته هیوادو د کارګرو طبقه کولای شی او (باید) وکولای شی چه په مساعدو شرایطو کی د ملی او دموکراتیك انقلاب لارښوونکی او پیشاهنګ وی او د هغه هڅمونی (سرکردګی) په لاس کی ونیسی او بنه لارښوونه یی وکړی او د خلکو د نورو قوتونو په مرسته یی ورسوی. دا ځکه چه په بیرته پا ته هیوادو کی ـ ملی او دموکراتیك نهضت په خپل ماهیت کی ټول ملت، ټول خلك، د کارګرو طبقه او ټول بزګران په حرکت راولي او خوځوی یی. له همدی کبله باید د کارګرو طبقه د خپل پیشاهنګ تر پرچم لاندی له ملی او د دموکراتیك نهضت ځخه کناره پاته نشی او رهبری «ملی بورژوازی» ته و نه سپاری او تر دغه افسون لاندی چه وایی ملی بورژوازی ترهیږی را نشی، په ټول جدیت سره په نهضت کی برخه واخلی او بریالیتوب ته د ملي او دموکراتیك نهضت د رسولو د پاره په ټینګ عزم مبارزه و کړی. - ځکه چه په اوسنی وضعی او شرایطو کی پرتی لدی چه ملی او دموکراتیک مرحله طی شی، سوسیالیزم ته د نژدی کیدو بله وسیله نه لیدل کیږی.

تجربه دا بنئي چه د دموکراتیك نهضت د پای ته رسولو، د ملی مصالحو او د اجتماعی ترقی په لار کی تر ټولو پیګیره مبارزه او یواځنی انقلابی ثابت قدمه طبقه د کارګرو طبقه ده چه د صنایعو له ودی او تکامل سر ه یی صفوف او نقش زیاتیږی.

له همدی جهته که ځوک وغواړی په دی تاریخی مرحله کی د دموکراتیك نهضت اهمیت کم کړی او د نهضت په جریان کی د کارګرو د طبقی نقش ته لږ ارزښت ورکړی او هغه د نورو دموکراتیکو طبقاتو او قشرونو او د «ملی بورژوازی» دنباله رو او کومکی قوت وګرځوی په حقیقت کی له دموکراسی، تر قی او له ملي او د هیواد دخلکو له لوړو مصالحو سره خیانت کوی.

باید پام ولرو چه «ملی بورژوازی» بنا پردی چه دوه خصلته لری او د ملي او دموکراتیك نهضت له ودي او تکامل سره جخت له پخوا نه زیات له امپریالیزم او داخلی ار تجاع سره د روغی جوړی په لور تمایل پیدا کوی. په همدی کبله ده چه باید د کارګرو طبقه او د هغی پیش آهنګ د مبارزي په لومړی صف کی ودریږی.

دموکراتیك او ملي نهضت یوازی په هغو شرایطو کی وروستی بریالیتوب ته رسیږی چه په نیمه لاری و نه دریږی. د کارګرو د طبقی وظیفه داده چه د خپل پیش آهنګ تر پرچم لاندی د خپلو بریو د ساتنی تینګولو او توسعی په منظور موضع په موضع، ځپه په ځپه په دموکراتیك او ملی نهضت کی د رهبری مقام تر لاسه کړی او له یوه بری نه بل بری ته ورسی تر څو چه په پای کي دموکراتیك او ملی نهضت بشپړ بریالی شی، سوسیالیستی تحول ته یی ور واړوی د سوسیالستی نظام استقرار ته ورسیږی.

له پورتنی لنډ توضیح څخه داسی نتیجه اخیستله کیږی: په هغه صورت کی چه د بیرته پاته هیوادو د کارګرو طبقه وکولای شی د فیودالیزم او امپریالیزم ضد، ملی او دموکراتیك انقلاب سرکردګی او رهبری په لاس کي واخلی او په بنه شان سره یی لارښوونه وکړی او د خلکو د نورو قوتونو په مرسته یی پای ته ورسوی، په هغه وخت کی دا ممکنه ده چه دموکراتیکه مرحله (لومړی مرحله) په فوری ډول یا په لنډه موده کی د سوسیالیستی تحول په مرحلی (دوهمی مرحلی) باندي بدله شدی.

په اوسنی عصر کی چه اساسی مضمون یی له سرمایه داری نه سوسیالیزم ته انتقال تشکیلوی، د دی خبری بشپړ امکان شته چه د دموکراتیکو وظایفو دپاره مبارزه د دی سبب شی چه د دو مشخصو، متفاوتو او پرله پسی مرحلو ضرورت پیدا نشی، بلکه د دموکراتیکو او سوسیالستی وظایفو اجرا د یوه انقلابی جریان د مراحلو په څیر منځ ته راشی.

د ځینو مترقی آسیایی او اروپائی هیوادو نمونه د دغی علمی تیوری صحت بیانوی.

له همدی کبله یوځل بیا دا تصریح کوو چه که په دموکراتیك او ملی نهضت کی بری د کارګرو طبقی په سرکردګی او د هغی د پیشاهنګ تر پرچم لاندی د تأمین شی هغه حکومت (دلته حکومت په علمي او عام مفهوم سره دی) چه له دغی مرحلی نه مینځ ته راځی د خپل اهمیت په لحاظ به د زیارکښو حاکمیت وی او د شکل په لحاظ دخلکو دموکراتیك حکومت وی.

خو که چیری د کارګرو د طبقی د پیشاهنګ د مجدانه هڅو سره سره بیا هم بنا پر مختلفو علتونو او مختلفو عواملو د دموکراتیك او ملی انقلاب په لومړی مرحله کی د کارګرو د طبقی د پیش آهنګ د سرکردګی تأمین نشی، هغه حکومت چه له دغی مرحلي نه مینځ ته راځي، هغه هم په ډیره بنه وضعه کی، د خپل ماهیت په لحاظ به د ټولو دموکراتیکو، ملی، ترقي غوښتونکو هیوادپالونکو قوتونو ائتلاف وي او د خپل شکل په لحاظ به یو دموکراتیك او ملی حکومت وی، چه کلی وظیفه یی د استعمار د بقایاؤ محو کول د امپریالیزم د نفوذ او تسلط ریښی ایستل، دخارجی انحصاراتو د نمایندګیو شړل، د سیاسی او اقتصادی خپلواکی او د سیاسی او اقتصادی دموکراسی تأمین، د فیودالی نظاماتو او موسساتو لغو کول، د ځمکو بنیادی اصلاحات پای ته رسول، دملی صنایعو احداث، او د هیواد صنعتی کول، د غیرسرمایه داری لاری تعقیب او خارجی مستقل، مترقی او سوله غوښتونکی سیاست چلول دی.

باید وویل شی چه د دغه حکومت د دموکراتیك والی میزان او شکل په مختلفو عواملو پوری چه پیشبینی یی کیدای نشي اړه لری: لکه د کارګرو د طبقی نفوذ، له بزګرو سره د کارګرو دطبقی د اتحاد په درجی، د نورو دموکراتیکو او ملی سازمانونو او قوتونو په تینګار او پیګیری، د متحدی جبهی په خصوصیت د کوچنی بورژوازی په نقش، داخلی او خارجی شرایطو او داسی نورو پوری اړه لری.

د پاملرنی وړ مسأله داده چه یوشمیر فتنه اچوونکی او منحرف، عناصر د دموکراتیك او ملی حکومت په برخه کی او له دغه شان حکومت سره د افغانستان د خلک دموکراتیک جریان له روش څخه غلط توجیهات کوی. دوی بناغلی ګومان کوی چه له دموکراتیك او ملی حکومت او په هغه کی د کارګرو د طبقی پیشاهنګی برخه اخیستلو څخه زمونږ مقصد هماغه فیودالی او بورژوائی مرتجع حکومتونه دی چه له امپریالیزم سره ارتباط لري.

باید دغو بناغلو ته په صراحت وپوهول شی ز موږ مقصد دانه دی او هیڅکله به داسی نه وی. باید بناغلی منحرفین او چپروان پام ولری چه دلته دوی دوه بیل شیان سره ګډوی او د دغی مسألی په باره کی د بحث په وخت کی د علمی جهان بینی له نظره خپل نه قابلیت څرګندوی.

دلته په غیرملی او ضد دموکراتیك حکومت کی د کارګرو د طبقی د پیش آهنګ ګډون د زموږ د بحث موضوع نه ده. او نه تر بحث لاندی راتلای شی. بلکه دلته د بحث موضوع په ملي او دموکراتیك انقلابی حکومت کی د کارګرو د طبقی د پیش آهنګی ګډون دی، چه دغه حکومت د انقلابی نهضت په دوره کی د ملی، دموکراتیك ضد فیودالی او ضد امپریالیستی انقلاب د بریالی کولو دپاره مبار زه کوی.

«دغه وضعه ... په دغه شان حکومت کی ګډون روا ګڼی او د مساعدو شرایطو په صورت دغه ګډون اجباری کوی تر څو چه انقلاب نه یوازی له »بنکته نه، له باندی نه بلکه ... د حکومت له د ننه نه هم تر ضربی لاندی را نشی.»

همدا شان دغه شی د یادونی وړ دي چه: صرف نظر له دی چه د کارګرو د طبقی د پیشاهنګ ګډون په دموکراتیك او ملی انقلابی حکومت کی ممکن وي او که نه وی، مهم ټکی دا دی چه په هر صورت کی باید د کارګرو د طبقی پیشاهنګ خپل سازمانی استقلال او قوت په ټینګه سره وساتی او په خپلو غږیو باندی

چه د سوسیالیستی مرحلی دپاره د

ترجمه

-۳-
وظایف مبارزه در مرحله کنونی علیه امپریالیزم ...

وضع دهقانان خورده پا خراب‌تر شده می‌رود و شرایط زندگی بخش قابل ملاحظه قشرهای متوسط مشکل‌تر می‌گردد. بی‌ثباتی نظام سرمایه داری بیشتر شده است. بحرانات اجتماعی و سیاسی‌ای که در جریان آن توده‌های کارگری از ضرورت تغییرات عمیق وقایع آگاهی می‌یابند در بسیاری از کشورها آغاز می‌گردد.

این اول‌تر از همه از واقعات ماه می و جون ۱۹۶۸ فرانسه از نهضت بزرگی اعتصابی در آن کشور، که کمونیست‌ها در آن نقش مهم بازی کردند و خلق کارگر از آن مفاد قابل ملاحظه بدست آوردند به‌خوبی آشکار گردید. در آن کشور یك تصادم جدی بین طبقه کارگر و بخش قابل ملاحظه روشنفکران و محصلان از یکطرف و رژیم دوگولیستی و سلطه انحصارات از طرف دیگر رخداد. این تصادم امکانات جدید مبارزه به خاطر دموکراسی و سوسیالیزم را به وجود آورد.

در ایتالیا، رشد جدی جنبش اعتصابی به مقیاس ملی، نبردهای بزرگ سیاسی و پیروزی انتخاباتی نیروهای جناح چپ به سیاست چپ - مرکز که طبقات حاکمه به‌منظور استقرار سرمایه داری روی آن حساب می‌کردند، تکان نیرومندی داد.

در هسپانیه مبارزه توده‌ها به خاطر از بین بردن دکتاتوری فاشیستی فرانکو که مجبور ساخته شد حالت اضطراری را در آن کشور اعلان نماید، ادامه دارد، با وجود حالت اضطراری و تدابیر اجباری مبارزه در حالت گسترش است، و قشرهای جدید اجتماعی و محافل وسیع‌تر اجتماعی در اپوزیسیون ضد فرانکو اشتراك می‌ورزند.

در برتانیه نبردهای عمده طبقاتی به شمول اعتصابات سیاسی در دفاع از اتحادیه‌های کارگری و حق اعتصاب که تحت حمله حکومت حزب کارگر واقع گردیده، وسعت می‌یابد.

در جاپان، مکسیکو، برازیل، ارجنتاین، جمهوری فدرال آلمان، یوروگوای، بلژیك، پرتگال، چلی، هند، پاکستان، ترکیه و دیگ کشورها، و در برلین غربی نبردهای سیاسی، اعتصابات و دیگر فعالیت‌های خلق کارگر، محصلان، و دیگر گروه‌های اجتماعی شدید گردیده است. پیروزی انتخاباتی کمونیست‌ها و دیگر نیروهای مترقی در یک عده از کشورها به شمول جاپان نیز نموداری از رشد جنبش دموکراتیک می‌باشد. در بعضی ایالات هندوستان حکومات جبهه دموکراتیک که در آن کمونیست‌ها اشتراک دارند تشکیل گردیده است کمونیست‌ها در فنلند در حکومت اشتراك می‌ورزند.

علاوه بر آن، پیشرفت مبارزه توده‌ای در خود ایالات متحده امریکا، رکن عمدهٔ امپریالیزم جهانی، نیز تعمیق بحران جهان سرمایه داری را به‌طور زننده آشکار می‌سازد. سرتاسر محله‌های سیاه پوستان را موجی از بغاوت‌های ضد تبعیض نژادی، فقر و فاقه و ضد وحشیگری‌های پولیس فرا گرفته است.

ده‌ها شهر کلان و کوچك امریکایی صحنه از زدوخوردهای شدید با عساکر و پو لیس بوده‌اند که عده زیادی در آن کشته شده منجر به زندانی شدن هزاران نفر سیاه پوست گردید.

در ایالات متحده امریکا اکثراً اعتصابات رزمندهٔ، به خاطر خواست‌های اقتصادی در برابر فشار و تهدیدات حکومت و برخلاف اراده مأموران مرتجع اتحادیه‌های کارگری صورت می‌گیرد. در اتحادیه‌ها صفوف و دیگر نیروهای مترقی بیشتر فعال می‌گردند. بخش‌های وسیع خلق کارگر با جنگ ویتنام مخالفت می‌ورزند.

محافل روشنفکری، حرفه وی و مذهبی ایالات متحده امریکا در جنبش اجتماعی اعتراض و به خاطر صلح هر چه بیشتر فعال می‌گردند.

جوانان، بخصوص محصلان، سیاه و سفید، به غرض مخالفت با جنگ ویتنام، شمول در خدمت عسکری، تبعیض نژادی، و کنترول پوهنتون‌ها توسط انحصارات به‌طور مصمم وسایل مختلف را به کار می‌برند، ارتجاع این تصمیم جوانان را با به قتل رسانیدن شخصیت‌های اجتماعی، اختناق روزافزون و تشدد کتلوی جواب می‌دهد، و »راه « رسوای »زندگی امریکایی «اعتبار خود را در انظار جهانیان از دست می‌دهد. بورژوازی انحصاری در هر جا کوشش می‌نماید این خیال را به وجود آورد هر چیزی را که خلق کار گر بخواهد بدون تغییر انقلابی سیستم موجود بدست آورده می‌تواند،

سرمایه داری به خاطر پوشاندن خصلت استثماری و تجاوزکار خود به ماست مالی تیوریك »سرمایه داری خلقی«، »دولت بهی خواه«، »جامعه و فرت «و غیره) متوسل می‌گردد، جنبش انقلابی طبقه کارگر این مفاهیم را افشاء و بر ضد آن مصممانه مبارزه می‌نماید به این صورت این بحران ایدئولوژی امپریالیستی را عمیق می‌سازد، تعداد روزافزون مردم ازین روگردان می‌شوند

وجدان و عقل بشریت نمی‌تواند با جنایات امپریالیزم آشتی کند، گناه دو جنگ جهانی که ده‌ها ملیون انسان را به کام مرگ فرو برد بدوش امپریالیزم است.

امپریالیزم دستگاه غول آسایی را به وجود آورده که منابع بزرگ بشری و مادی را می‌بلعد؛ مسابقه تسلیحاتی را شدت می‌بخشد و پلان تولید اسلحه جدید را برای ده‌ها سال آینده طرح می‌نماید. امپریالیزم تهدید جنگ جهانی هستوی حرارتی را دربر دارد که صدها ملیون انسان را محو و کشورها را به‌طور کامل به بیابان مبدل خواهد ساخت.

امپریالیزم بود که فاشیزم، سیستم ترور سیاسی و کمپ‌های مرگ را به وجود آورد. در هر جایی که بتواند بر ضد حقوق و آزادی‌های دموکراتیك دست به تعرض می‌زنند کرامت بشری را زیر پا می‌کند و سیاست نژادی را پرورش می‌دهد

مسئولیت رنج و عذاب صدها ملیون انسان بدوش امپریالیزم است. ملامتی این حقیقت که توده‌های عظیم مردم در کشورهای آسیا، افریقا و امریکایی لاتین مجبورند در شرایط فقر، بیماری و بی‌سوادی و تحت مناسبات بسیار کهن اجتماعی بسر برند، و اینکه ملیت‌های کامل محکوم به فنا می‌باشد به‌طور عمده بدوش امپریالیزم می‌باشد. جریان تکامل اجتماعی نشان می‌دهد که امپریالیزم با منافع حیاتی کارگران و قشرهای مختلف اجتماعی خلق‌ها و کشورها هم با دست وهم با دماغ خود در ستیزست، در نتیجه این حقیقت است که توده‌های رشد یا بنده خلق کارگر، جنبش‌های اجتماعی و تمام خلق‌ها بر ضد امپریالیزم قیام می‌کنند.

باید طبقه کارگر، نیروهای دموکراتیك و انقلابی و خلق‌ها متحد گردند و مشترکاً عمل نمایند تا بتوانند به اعمال جنایت کارانه امپریالیزم که هنوز می‌تواند مصایب بزرگ‌تری را بر بشریت تحمیل کند خاتمه دهند. کنترول متجاوز و رهایی بشریت از امپریالیزم مأموریت طبقه کارگر و تمام نیروهای ضد امپریالیستی است که در راه صلح، دموکراسی استقلال ملی و سوسیالیزم می‌جنگند.

۲

سیستم جهانی سوسیالیستی نیروی قاطع در مبارزه ضد امپریالیستی می‌باشد. هر مبارزه آزادی بخش از سیستم جهانی سوسیالیستی ودر درجه اول از اتحاد شوروی کمك لازمی دریافت می‌دارد.

انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتوبر، ساختمان سوسیالیزم در اتحاد شوروی، پیروزی بر فاشیزم آلمان و ملیتاریزم جاپان در حرب دوم جهان، پیروزی انقلاب در چین و چندین کشور دیگر در آسیا و اروپا، ظهور نخستین کشور سوسیالیستی در امریکا، جمهوریت کیوبا، به وجود آمدن و رشد سیستم جهانی سوسیالیستی، مرکب از چهارده دولت، تأثیر الهام بخش سوسیالیزم بر تمام دنیا شرایط لازم را برای تسریع ترقی تاریخی به وجود آورده و دورنماهای جدیدی را برای پیشرفت و پیروزی سوسیالیزم در سراسر جهان باز نموده ست.

سوسیالیزم دورنمای رهایی از امپریالیزم را به بشریت نشان داده است. این سیستم جدید که مبنی بر مالکیت اجتماعی وسایل تولید و قدرت خلق کارگر می‌باشد می‌تواند رشد پلان شده و عاری از بحران اقتصادی را به نفع خلق تأمین کند، حقوق اجتماعی و سیاسی خلق کارگر را تضمین نماید. شرایط ایجاد یك دموکراسی اصیل اشتراك واقعی توده‌های وسیع مردم در اداره جامعه رشد همه جانبه فرد و مساوات و دوستی ملل را به وجود آورد. این حقیقت باثبات رسیده است که تنها سوسیالیزم می‌تواند پرابلم‌های را که در برابر بشریت قرار دارد حل نماید. رشد روز افزون توان اقتصادی سیستم جهانی سوسیالیستی در درجه اول معاونت آن را به مرام مشترک نیروهای ضد امپریالیستی تعیین می‌کند. رشد رژیم اقتصادی کشورهای متعلق به سیستم سوسیالیستی آن‌هم به سرعتی که از رشد اقتصادی کشورهای سرمایه داری سریع‌تر می‌باشد، پیشرفت سوسیالیزم به مواضع رهبری کننده در عده از ساحات ترقی علمی و تکنالوژیکی، باز کردن راه به‌سوی کیهان از طرف

د افغانستان د خلک دموکراتیک ...

کارګرو د طبقې او د هغې د نژدې متحد (بزګرانو) او د کلي او بنار زیارایستونکو له مستقلو ګټو څخه دفاع وکړي. له یو سنګر نه بل سنګر ته، مو ج په موج وړاندې لاړشي او پر له پسې بري لاس ته راوړي تر څو چه په دموکراتیك او ملي انقلاب کې د پرله پسې فشار له لارې او له شرایطو سره متناسب د کارګرو د طبقې سرکردګي دملي او دموکراتیک انقلابي حکومت له داخل او خارج نه تأمین کړي او دملي او دموکراتیك انقلاب مرحله پای ته ورسوی او د سوسیالیستي تحول د ملي او د وظایفو د اجرا د پاره په مبارزې پیل وکړي.

انقلاب او «انقلاب بازی» یو له بل څخه فرق لري.

ملي او اجتماعي انقلاب یو تصادفي شی نه دی بلکه یوه طبیعي او قانوني پدیده ده چه د ټولنې د ژوند د مادي شرایطو او د داخلي تضادونو د تکامل زیږنده دی، ملي او اجتماعي انقلاب د ټولنې په سیاسي، اقتصادي و ایدیولوژیکي ژوند کي یو عمیق تحول دی چه په نتیجه کې یې زاړه مناسبات له مینځه ځي او نوی تولیدي مناسبات یې په ځای باندې راځي.

انقلاب په مجموعي ډول ټولنه مخ په وړاندې بیایي له همدې جهته یې د تاریخ لوکوموتیف (یا محرکه قوه) بولي. خو مهم ټکی دا دی چه د انقلاب او «انقلاب بازی»، «انقلاب سازی»، «د انقلاب د صدور»، دسیسه جوړولو، انارشیزم او د ماجراجویی تر مینځ فرق موجود دی. انقلاب د یوه فرد، یوې ډلې او یوه ګوند د ارادې په تحکم او تمایل سره یا یوازې د انقلاب! د مراحلو او هدفونو په ټاکلو او حتی د ستراتیژیکي نقشې په صحیح طرحي سره هم نه جوړیږي. د انقلاب د اجرا د پاره ټاکلې تاریخي شرایط ضروري دي. یا په بل عبارت سره د انقلاب د پاره د عیني او ذهني شرایطو آمادګي لازم ده چه هر یو یې په مجموعي ډول، علمي موازین او ضوابط لري. له همدې امله نه بنایي چه انقلابي جریانونه او ګوندونه یوازې د خپل قوت په اتکاء وروسته ترهغه چه د انقلاب مرحله یې وټاکله په اقدام لاس پوري کړي، خپل احساسات، عواطف او تصامیم د خلکو د پراخو پرګنو احساسات او تمایلات وګڼي، د کارګرو د طبقې د پیشاهنګي او ټولو نورو ملي او دموکراتیکو جریانونو ستر مسئولیت دا دی چه د زمان او وقایعو د کړې د په لاس کې لرلو سره سیا سي او اجتماعي اوضاع او احوال په دقت سره تر کتنې لاندې ونیسي او په موقع اقدام وکړي. د عیني شرایطو او انقلابي وضعې په نظر کې نیولو سره انقلاب هغه وخت بریالي کیږي چه د کارګرو طبقه پوره چمتوالي، تشکل، آګاهي او وفادار دوستان ولري او د هغې آزمویل شوی او آبدیده پیشاهنګ یعنې د کارګرو د طبقې ګوند د انقلاب لار ښوو نه وکړي.

خو باید جدي متوجه ووسو چه یواځي له پیش آهنګ سره بري ممکن نه دی، تر هغه وخته پورې چه طبقه او د خلکو پراخې پرګنې له دغه پیشاهنګ سره خپل موافقت څرګند کړي نه وي، او په مستقیم ډول کې د هغه د ملاتړ د پاره ملا تړلی نه وی او یا لږ تر لږه یې حسن نیت ته متمایله بې‌طرفي اتخاذ کړي نه وی... قطعي جګړې ته د پیشاهنګ سوق کول نه یوازې حماقت دی بلکه جنایت او خیانت ګڼل کیږي. نو د پاره د دی چه ټوله طبقه او زیارکښو او د سرمایې تر ستم لاندې پراخې پرګنې دغسې موقعیت ونیسي، یوازې تبلیغات او اجیټشن کافي نه دی بلکه د دغو پرګنو خپله سیاسي تجربه لازمه ده. دا دی د ټولو سترو انقلابو یو اساسي قانون ...»

تاکتیکي تګلاره:

خو باید ووایو چه هیڅ انقلابي پیشاهنګ په دی پلمه چه عیني او ذهني شرایط د انقلاب د پاره چمتو نه دی، نشي کولای چه چُپ او کرار کښیني. دلته ده چه د تاکتیک مسأله او د تاکتیکي رهبري موضوع تر بحث لاندې راځي. تاکتیك، تاکتیکي رهبري او تاکتیکي شعارونه (دمبارزې مبرم شعارونه) د ستراتیژۍ، ستراتیژیکي رهبري او ستراتیژیکي شعارونو یوه برخه او دهغه تابع دی، هدف د لته د بقایاي استعمار و مبارزه در راه جلوګیري از نفوذ سیاسی و اقتصادی امپریالیزم در جامعه ماست که وجود عنصر آګاه سازمان و جریانات مترقی در تسریع این امر نقش بزرګ و مؤثر دارد. بسی واقع می‌شود که برخی از مردم ناآګاهانه متوقع‌اند که باید حکومت‌های بر سر اقتدار در شرایط جامعهٔ طبقاتی موجود ما، پرابلم‌های ضروری مردم را حل نمایند، در حالی که حکومت‌ها در شرایط موجود خود مولود همین روابط کهن هستند و سعی می‌کنند آن را به نفع طبقات حاکمه حفظ کنند و به این معنی که حکومت‌ها در اوضاع و احوال کنونی مانع رشد و ترقی جامعه و حل اساسی پرابلم های عمده موجود کشور می‌باشند و از همین جاست که ضرورت مبارزه علیه سیاست‌های ضد منافع و مصالح خلق که از طرف حکومت‌ها تعقیب می‌گردد، به میان می‌آید.

پس کی، کدام نیرو می‌تواند وظیفه حل پرابلم‌های خلق کشور را به عهده بګیرد؟ تنها و تنها خود خلق و نمایندګان واقعی خلق، و اما چګونه وقتی‌که خلق بیدار متشکل و متحد ګردد؟ این وظیفه نیروهای ملی و دموکراتیك، ترقی‌خواه و وطن‌پرست کشور است و به همین جهت ما وظیفه خویش قرار داده‌ایم که در این مرحله تاریخی: با ایجاد تماس نزدیك و اتکاء برای ترقی سیستم جهانی سوسیالیستی می‌باشد. رشد موفقانه اقتصاد ملی، اصلاح مناسبات اجتماعی و ترقی همه جانبه هریك از کشورهای سوسیالیستی به منافع هر ملت به‌طور جداګانه و مرام مشترك سوسیالیزم مطابقت می‌نماید.

سیستم جهانی سوسیالیستی به اتکای قوت روز افزون اقتصادی و دفاعی خویش امپریالیزم را لګام میزند، امکانات صدور ضد انقلاب را توسط امپریالیزم کم می‌کند و در اجرای وظیفه بین‌المللي خود به مللي که در راه آزادی و استقلال خویش می‌جنګند و صلح و امنیت بین‌المللی را تقویه می‌کنند، کمک‌های روز افزون تهیه می‌بیند. تا زمانی که بلای تجاوز کار ناتو موجود باشد پیمان وارسا نقش مهمی در حفظ امنیت کشورهای سوسیالیستی در برابر حملات مسلحانه قوای امپریالیستی و تأمین صلح به عهده دارد.

پیروزی‌های سوسیالیزم، تأثیر آن بر جریان حوادث جهانی و مؤثریت مبارزه آن بر ضد تجاوز امپریالیستی تا اندازه زیادی به همبستګی کشورهای سوسیالیستی وابستګی دارد، وحدت عمل کشورهای سوسیالیستی عامل مهمی در اتحاد تمام نیروهای ضد امپریالیستی می‌باشد.

استقرار مناسبات بین‌المللی به شکل نوین و توسعه اتحاد برادرانه کشورهای سوسیالیستی یك پروسه مغلق تاریخی است. به تعقیب پیروزی انقلاب سوسیالیستی در کشورهای زیاد ساختمان سوسیالیزم بر اساس قوانین عمومی که شرایط مشخص تاریخی و ممیزات ملی را در نظر می‌گیرد به اشکال مختلفی پیش می‌رود، رشد موفقانه پروسه اعتصام شدید به اصول انترناسیونالیزم پروسه‌های طولانی و پیچیده می‌باشند، و مورد استفاده قرار دادن امکانات عظیمی که این سیستم جدید گشوده است وابسته به احزاب کمونیستی در رهبری دولت، و اهلیت آن‌ها در حل پرابلم‌های رشد سوسیالیستی راه مارکسیست لنینیستی می‌باشد.

مالکیت سوسیالیستی، سازمان دادن تولید طبق پلان، سهم گرفتن فعال کارګران از طریق دست و دماغ در رهنمایی و تنظیم اقتصاد، بکار بردن ساینس در ساحات مختلف اجتماعی و اقتصادی و به‌طور مکمل مورد استفاده قرار دادن نیروهای بالقوه که انقلاب علمی و تکنالوژیکی به خاطر تسریع رشد اقتصادی و بر آوردن نیازمندی‌های تمام افراد جامعه میسر ګردانیده ممکن می‌سازد. یك شرط مهم تکامل جامعه سوسیالیستی اینست که تمام موانع از سر راه انقلاب علمی و تکنالوژیکی که یکی از سکتورهای عمده رقابت تاریخی بین سرمایه داری و سوسیالیزم مبدل ګردیده است، برداشته شود.

تشکیل جهان سوسیالیستی جزء لایتجزایی مبارزه طبقاتی‌ای می‌باشد که در ساحه بین‌المللی جریان دارد. دشمنان سوسیالیزم به مساعی‌شان به خاطر تخریب بنیاد قدرت دولت سوسیالیستی، جلوګیری از تغییر سوسیالیستی جامعه و اعاده تسلطشان ادامه می‌دهند، دادن جواب محکم به این تلاش‌ها وظیفه ضروری دولت سوسیالیستی است که به توده‌های وسیع تحت رهبری طبقه کارګر و پیش آهنګ آن حزب کمونیست متکی می‌باشد.

دفاع از سوسیالیزم وظیفه بین‌المللی کمونیست‌هاست.

تکامل و تقویهٔ هریك از کشورهای سوسیالیستی به‌طور کلی شرط حیاتی

ستراتیژی په لور د مشخصو او معینو مبارزاتو بریالی کول دی چه په سیاسي وضعي کی له تغییر سره تغییر مومی. بنا په دی د تاکتیکی رهبر ی وظیفه داده چه د مبارزی به ټولو شکلونو باندی تسلط بیا مومی او

«از ص اول»

حکومت نمی‌تواند ...

به خلق، توده‌های وسیع خلق را برای شرکت در جنبش‌های رهائی‌بخش ملی و دموکراتیك ضد فئودالیسم و ضد امپریالیزم بیدار و متحد نماییم، مثلاً من‌حیث مثال روز، این وظیفه ماست که باید به خلق کمک کنیم تا بتوانند در خلال دوره چند ماهه مبارزه انتخاباتی، از طریق «همین مسئله ساده سیاسی» وظایف عالی‌تر سیاسی یعنی حق شرکت خود را در حکومت در حیات سیاسی بفهمند و سرانجام وظایف بزرګ جنبش انقلابی را درک کنند.

آخرین سؤال: برای اینکه بهتر بتوان در چوکات اصول متناسب به شرایط افغانستان سرسختانه مبارزه کرد و جنبش را در سرتاسر کشور گسترش داد، چه چیز را رهنمای عمل قرار داد و چه وسیله اساسی را به کار برد؟ به عقیدهٔ ما رهنمای عمل: آموزش تئوری پیشرو و مقدماتاً مطالعه پرچم خلق است و قاطع‌ترین سلاح: سازمان و کار سازمانی است، مؤثرترین وسیله در وضع کنونی برای شکست دشمنان خلق که گاهی از طریق نیروهای ارتجاعی راست و گاهی به‌وسیله منحرفین «چپ» حملات تبلیغاتی صورت می‌گیرد، عبارت است از امر تبلیغات، حمله متقابل نیرومند، تبلیغاتی؛ نبرد بی‌امان و سرسختانه تبلیغاتی.

«آمو»

د خلکو پراخی پرګنی د نهضت جبهې ته سوق کړي. د موجودو قوتونو د تناسب په اساس او د نهضت له مد و جذر سره متناسب او د سیاسی پیښو د زنځیر د مخصوصی کړی د په لاس کې نیولو سره (په پارلمان کی ګډون یا نه ګډون، د جریدی تاسیس، د اتحادونو او ائتلافونو جوړولو، تعرض، په شاتګ، او داسی نور) د ستراتیژیکی پرمختګ مقدمات برابر کړي. باید په یاد ولرو چه په کلي ډول انقلابی اوسیدل یا له سوسیالیزم څخه طرفداری کول کافي نه دی ... باید بلد ووسو او په هره لحظه کی هغه مخصوصه حلقه پیدا کړو چه د ټول زنځیر دلاس ته راوړلو او بلی حلقی ته د تیریدنو د مقدماتو د چمتو کولو په خاطر په ټول قوت سره باید هغه ټینګه کړو...»

ټول دغه شیان د مبارزی الفبا ده له پوهې او په کار اچولو نه یی پرته د بریالیتوب په لور ګام اخیستل کیدای نشی.

واقعیت دادی چه په اوسنی مرحله کی د مبارزی هدف او دورنما ته پام نه کول خلك له ګمراهی او نهضت له ماتي سره مخامخ کوی. د علمی جهانبینی تیوری مور ته تعلیم را کوی چه نه بنایی د تاکتیکی وظایفو په لار کی مبارزه مور دومره مشغول کړی چه ستراتیژیکی مرحلی او په مجموعی ډول د انقلاب دورنما له نظره واچوو. د تاکتیکی شعارونو او ستراتیژیکی هدف او شعارونو، د دموکراتیک او سوسیالیستی مرحلی په مینځ کی دیالکتیکی ارتباط دی زمور مبارزاتو ته په واقعی ډول انقلابی مضمون ورکوی.

لنډ دا چه:

په پای کی باید دی ته صراحت ور کړو چه د ملی او دموکراتیك د ټولو ملی دموکراتیکو هیوادپالونکی او مترقي قوتونو متحده جبهه ده چه د ارتجاع او امپریالیزم په ضد مبارزه حال به خاطر حقوق اجتماعی و آزادی‌های دموکراتیك نیز مبارزه می‌نماید.

این خواست‌ها در درجه اول بر ضد سیستم تسلط سرمایه انحصاری و قدرت سیاسی آن متوجه می‌باشد. مطالبه توده‌های کارګری به خاطر به وجود آوردن تغییرات بنیادی در سیستم اجتماعی و اقتصادی که مبنی بر استثمار انسان از انسان می‌باشد نسبت به هر وقت دیگر قوی‌تر می‌شود، نبردهای بزرګ طبقه کارګر در عدهٔ از کشورهای سرمایه داری قدرت انحصارات را ضعیف، عدم استقرار و تضادهای جامعه سرمایه داری را تشدید می‌نماید، این مبارزات نبردهای جدید طبقاتی را که می‌تواند منجر به تغییر بنیادی اجتماعی انقلاب سوسیالیستی و استقرار قدرت طبقه کارګر در اتحاد با دیګر بخش‌های خلق کارګر ګردد پیش بینی می‌نماید.

نبردهای معاصر طبقاتی به اندیشه‌های خیالی یکه از طرف هواخواهان نیوکپتیالیزم (سرمایه داری جدید) و ریفورمیزم پخش ګردیده ضربه وارد نموده است و به احکام اساسی مارکسیزم - لنینیزم ثبوت جدید می‌بخشد احزاب کمونیست و کارګری برخلاف اپورتونیست‌های راست و «چپ» مبارزه به خاطر خواست‌های عمیق اقتصادی و اجتماعی و به خاطر دموکراسی پیشرفته در برابر مبارزه برای سوسیالیزم قرار نمی‌دهد بلکه آن را جزء مبارزه به خاطر سوسیالیزم می‌پندارند. تغییرات بنیادی دموکراتیک در مبارزه بر ضد انحصارات و تسلط اقتصادی و قدرت سیاسی آن به دست خواهد آمد در بین توده‌های وسیع آګاهی ضرورت و سوسیالیزم را پیش خواهد بود.

در وضع جدید ضرورت وحدت

کوی. د دغی جبهی د ملا تیر د کارګرو د طبقی په رهبری سره د کارګرو او بزګرو د طبقی اتحاد تشکیلوی. نو د دی نه تغییریدونکی اصل په اساس اعلام کوو چه ترهغه ځایه پوری چه د افغانستان د کارګرو د طبقی په پیشاهنګی (دافغانستان دخلك دموکراتیك جریان) پوری اړه لری د ټولو امکاناتو، قدرت او د پورتنیو مطروحه مسایلو په نظر کی نیولو سره به هڅه وکړی چه دافغانستان او سنی دموکراتیك او ملي نهضت د افغانستان د کارګرو د طبقی په لارښوونه او رهبری وروستی بری ته ورسوی او انقلابی نهضت د سوسیالیستی تحول په لور مخ په وړاندی بوزی او رهبری یی کړی. البته باید په نظر کي ولرو چه دغه ستر هدف ته رسیدل د نهضت د په نسبی ډول اوږد جریان کی د رهبری په صحت د کارګرو د طبقی تر رهبر ی لاندی د خلکو په جذب پوری اړه لری، چه باید د کارګرو طبقه دموکراتیك تحول پای ته ورسوی، د بزګرو پرګنی ځان سره متحد ی کړی، د مطلقه او مرتجع او وراسته حاکمیت مقاومت مات کړی، د امپریالیزم د نفوذ ریښی وبا سی، فیودالی او کمپرادوری نظم له مینځه یوسي. د په اصطلاح ملی بورژوازی بی‌ثباتی شنده کړی. مسلمه ده چه د دی ستراتیژیکی مرحلی د وظایفو د اجرا دپاره باید تل په پیګیر او صبورانه ډول سازمانی، سیاسی، او ایدیولوژیکی کار ته ادامه ورکړله شی، مقدماتی او تاکتیکی مرحلی په موفقیت سره تیری کړل شی، د عینی او ذهنی شرایطو محاسبه په صحیح ډول وشی، او ټول مراحل او وسایل چه مور هدف ته نږدی کوی او بریالیتوب ته رسوي چمتو کړو، له کومه ځایه چه زمور دموکراتیك وظایف زمږ له سوسیالستی وظایفو سره نه بیلیدونکی ارتباط لری باید په عملی فعالیتونو کی دغه ارتباط په نظر کی ونیسو ددغو شرایطو په نظر کی نیولو سره وړاندی د بری په لور.

طبقه کارګر مبرم‌تر ګردیده است. حقایق و تجربه‌ای که طبقه کارګر در جریان مبارزه خود حاصل کرده، و انتقاد حادی که احزاب کمونیست از نظریات اپورتونیستی به حیث وظیفه دایمی خود می‌نماید، بحران مفاهیم ریفارمستی را عمیق می‌سازد. در صفوف سوسیال دموکراسی تفریق صورت می‌گیرد که در رهبری آن نیز منعکس می‌ګردد بعضی از رهبران سوسیال دموکراسی به دفاع از سرمایه انحصاری و امپریالیزم می برآیند، دیګران بیشتر متمایل‌اند خواست‌های توده‌های کارګری را در ساحات اقتصادی و اجتماعی و بر مسایل مبارزه به خاطر صلح و ترقی در نظر بګیرند.

کمونیست‌های که به وحدت طبقهٔ کارګر اهمیت قاطع قایلند از همکاری با سوسیالیست‌ها و سوسیال دموکرات‌ها به غرض استقرار یك رژیم پیشرفته دموکراتیك برای و تعمیر یك جامعه سوسیالیستی در آینده طرفداری می‌نمایند. آن‌ها آنچه در توان دارند در راه اجرای این همکاری دریغ نخواهند کرد. همچنان کمونیست‌ها از همکاری با دیګر احزاب و سازمان‌های دموکراتیك، که به تجدید جامعه علاقه‌مند می‌باشند جانبداری می‌نمایند. البته، پیشرفت در این راه ایجاب می‌نماید که احزاب سوسیالیست و دیګر سازمان‌های سیاسی‌ای که از سوسیالیزم طرفداری می‌نمایند از سیاست همکاری طبقاتی با بورژوازی به‌طور قطع دست بردار شوند و از سیاست مبارزه مؤثر در راه صلح، دموکراسی و سوسیالیزم پیروی نمایند.

باقی دارد

آرشیو اسنادی حزب همبستگی ملی افغانستان

پرچم

د افغانستان د خلک دموکراتیک ګوند ارګان خپرونکی

۲۰ اسد ۱۳۴۸

(از ص اول)

امپریالیزم می‌کوشد سیاست ...

ساحات مختلف حیات اجتماعی: اقتصاد، سیاست و فرهنگ آن‌ها به تمام قوت خود و تقریباً دست ناخورده باقی مانده است، توسعه و تشدید جنگ در ویتنام، عواقب وخیم جنگ تجاوزکارانه صاعقه اسرائیل در شرق میانه، ادامه سیاست منفور و غیرانسانی نژادی در رودیشیا، افریقای جنوبی و جنوب غربی، ادامه سلطه استعماری و سیاست نژادی در انگولا، موزنبیق، گینی پرتگالی و غیره، تشدید مسابقه تسلیحاتی و دیگر مظاهر سیاست امپریالیستی به حال خود باقیست به قرار گفته نماینده جمهوریت متحد عرب در کنفرانس مقدماتی بلگراد، نیروهای امپریالیستی و استعمار نو تلاش می‌نماید از طریق فشار نظامی اقتصادی و سیاسی جلو رشد مستقل خلق‌ها را بگیرد، این‌ها همه مواردی بود که باید دول بی‌طرف در کنفرانسی مقدماتی و مشورتی بلگراد، جداً موضوع بحث قرار می‌دادند، کشورهای مشخص امپریالیستی‌ای که با پیروی از سیاست تجاوز و ستم صلح را در شرق میانه، جنوب شرق آسیا و مرکز اروپا به خطر مواجه ساخته و می‌سازند، جداً تقبیح می‌گردیدند و از کشورهای صلح‌دوست که پیوسته در راه تقویه صلح، کمك به کشورهای نو به آزادی رسیده و جنبش آزادی‌بخش ملی درین کشورها و تحکیم بنیاد دفاعی آن‌ها در برابر خطر تجاوز نیروهای امپریالیستی از هیچ‌گونه فداکاری دریغ نکرده، لااقل یادآوری به عمل می‌آمد. مفکوره دعوت از کشورهای مانند پاکستان که هنوز با امپریالیزم جهانی پیوندهای عمیق نظامی، سیاسی و اقتصادی دارند و بعضی حتی عضو پیمان‌های نظامی تجاوزکار می‌باشند جزء قلب ماهیت دادن سیاست عدم انسلاك معنی دیگری نمی‌تواند داشته باشد.

احترام ما به سیاست بی‌طرفی به خاطر مقاصد شریفانه آن، حفظ استقلال به دفاع از صلح، جلوگیری از جنگ، امحای استعمار و تبعیض نژادی، ایجاد شرایط مساعد برای ترقی اقتصادی و اجتماعی، می‌باشد و این مقاصد تا زمانی بر آورده شده نمی‌تواند که امپریالیزم و سیاست استعماری نو آن در جهان موجود است، سیاست بی‌طرفی بدون مبارزه مجدانه ضد امپریالیزم و تمام اشکال و مظاهر استعمار و پشتیبانی شجیعانه و قاطع از جنبش‌های آزادی بخش انقلابی ملی و اجتماعی خلق‌های سراسر جهان یك سیاست ظاهراً بی‌طرف ولی در ماهیت خود جز تبانی و سازش کاری با امپریالیزم چیز دیگری نیست.

در خاتمه با صراحت و قاطعیت اعلام می‌گردد که مصالح عالیه ملی ما، صلح جهانی و ارادهٔ جدي تمام خلق افغانستان حکم می‌نماید که باید «نماینده» افغانستان در کنفرانس مقدماتی و مشورتی موضع گیری دلیرانه در صف مقدم کشورهای ملی، مترقی و غیرمنسلك در مبارزه علیه استعمار و امپریالیزم، دفاع از صلح، استقلال ملی و جلوگیری از جنگ اتخاذ می‌نمود و هم در آینده باید بر مبنای خطوط سیاست بی‌طرفی مطروحه در کنفرانس‌های باندونگ، بلگراد و قاهره (سال‌های ۵۵، ۶۱ و ۱۹۶۴) شجاعانه‌تر، ملی متر و مترقی‌تر در کنفرانس‌های کشورهای غیرمنسلك موضع گیری کند، در غیر آن بر اساس اراده خلق ما سیاست بی‌طرفی غیرفعال، خنثی و بدون ماهیت ضد امپریالیستی حکومت‌های وقت مورد پشتیبانی مردم افغانستان قرار نخواهد گرفت و خلق آزاده و صلح‌دوست ما در راه مسیر دادن مترقی آن مجدانه مبارزه خواهند کرد.

اعتصاب دریوران شرکت سرویس

عصر روز سه شنبه (۱۴ اسد) شش نفر پولیس ترافیك در ایستگاه عمومی بس‌ها مقابل پښتني تجارتی بانك یکی از دریوران شرکت سرویس را به نام عبدالجلیل و یک نفر نگران آن شرکت را مورد لت و کوب قرار دادند و سپس دریور مذکور را به اداره ترافیک بردند، حین که سایر دریوران بس‌های بعضی خطوط ازین حادثه اطلاع یافتند - فتح الله خان ازین حادثه اطلاع یافتند عصر همان روز به پشتیبانی از رفیق خویش دست از کار کشیده و اعتصاب کردند.

در اثر مقاومت اعتصاب کنندگان و ذهنیت عامه مردم که شاهد واقعه بودند، پولیس مجبور گردید عبدالجلیل دریور را رها و از وی معذرت بخواهد، بارهایی درایور موصوف سایر درایوران پس از چهل و پنج دقیقه دست از اعتصاب کشیدند و به کار آغاز نمودند اما پس از پراگنده شدن انبوه مردم عبدالجلیل درایور بار دیگر خودسرانه توسط پولیس بازداشت گردید و این امر باعث انزجار مردم که شاهد واقعه بودند گردیده است.

پرچم

ناشر اندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان

صاحب امتیاز : سلیمان لایق

مدیر مسؤول: میر اکبر خیبر

تیلفون: ۲۳۱۶۴

تایپ متن قاسم آسمایی، ویرایش جدید: عمر فیض

مطبعه دولتی

په پکتیا کی
د خوست د لوی ولسوالی خلک وچکالی تهدیدوی

پکتیا په دافغانستان له ډیرو له نفوسه ډکو او تر ټولو لوی ولایت دی له یوی خوا د نفوسو په تناسب د کرهنې ځمکی نلری او له بلی خوا هغه لږ ځمکی چه په پکتیا کی شته د اوبو د لږ والی له پرابلم سره مخامخ دی، نه یوازی د کرهنی بلکه د چښنی اوبه هم په پکتیا کی په ډیر غیرصحی ډول تهیه او برابریږی.

خوست چه د پکتیا یوه ډیره مهمه او سمسوره سیمه ده تل د اوبو د لږوالي له پرابلم سره مخا مخ وی.

سره له دی چه د پکتیا د انکشاف په نامه له کلونو را پدیخوا په ملیونو فغانی لګیږی د لویدیځ آلمان د مرستو د پاره چه د پکتیا له خلکو سره یی کوی زیات پروپاګند کیږی خو تر اوسه پوري په ټوله پکتیا کی د خوست د خلکو دیو ډیر ضروری او حیاتی پرابلم د حل د پاره چه هغه د کرهنی او چښتی د اوبو مساله هیڅ ډول اساسی مرسته نه ده شوی. د خوست زیارکښ، زړه ور او شریف اولس له دی کبله ډیر په تکلیف دی. د خوست د خلکو اکثریت د باران له اوبو څخه د ځان او د خپلو څارویو د پاره د چښنی اوبه برابروی. د کال په بارانی موسم کی په معینو ډنډونو کی اوبه را ټولوی او له هغو څخه تر بل کاله پوری او به چښنی او خپل څاروی اوبه کوی دا یوه طبیعی خبره ده چه د څو میاشتو په موده کي دغه او به خوسا کیږی او چینجی کوی. بیا هم خلك مجبور دی چه دغه ګنده او له مکروبو ډکی اوبه وچښی او په دغه صورت خپل صحت او سلامت هم له لاسه ورکړی که چیری په خوست کي یوه صحی احصائیه واخیستله شی دا به څرګنده شی چه په خوست کی د چښنی اوبه د ناروغیو لویه منبع ده. د کرهنی او به هم ډیر لږ دی.

زیاتی ځمکی للمی کردی او آبی ځمکی هم تر زیاتی اندازی د باران په اندازی پوری اړه لری که باران ونشی د کرهنی اوبه هم ډیری لږ وی. همدا سږ کال د اوبو د لږوالي له کبله تر اوسه پوری د منی کرهنه نه ده شوی او خلک ډیر په تشویش کی دی.

مونږ ته د خوست د خلکو له خو پدغه برخه کی یو لږ شکایتونه را رسیدلی. او له مورږ نه یی غوښتی دی چه د دوی آواز د افغانستان د خلکو غوږونو ته ورسوو.

مورږ په کله سره غوښتنه کوو چه د خوست د خلکو دغه غوره پرابلم ته ژر تر ژره د حل لاره پیدا کړله شی ا و دهغو زیاتو لګښتونو په ځای چه په ځینو نمایشی کارونو باندي په خوست او ټولی پکتیا کی کیږی د پکتیا په تیره بیا د خوست د خلکو د پاره د ځښنی او کرهنی اوبه برابری شي. او له دغی ناحیي څخه د دوی شکایت لری کړای شي.

(از اول)

حکومت مؤفق نیست کار با ثمری ...

ابتکار به عمل نیامده است همان پای فیل، و غیره، دیزاین شاید صدها سال قبل. معلوم است شستشوی پشم به شکل بسیار ابتدائی در منازل و کنار جوی‌های آب صورت می‌گیرد.

شیوه ریسندگی نخ قالین به شکل ناموزون و ناهم آهنگ آن توسط ابتدائی ترین چرخه‌های کوچك دستی که از اختراعات دوران‌های اولیه بشر است، هنوز رواج کامل دارد، رنگ آمیزی خانگی توسط رنگ‌های خود ساخت و رنگ‌های تقلبی وارده از خارج (عمدتاً رنگ قاچاقی پاکستانی) که اکثراً خام، ناباب و کم دوام است در صنعت قالین بافی کشور مروج می‌باشد.

مهمتر از همه عدم تشویق و استثمار وحشیانه کارگران امکانات بهبود و اصلاح صنعت قالین بافی را از لحاظ کیفی و انکشاف کمی آن را محدود گردانیده است. این نواقص با تشکیل اتحادیه دموکراتیك قالین بافان و سایر کارگران صنعت قالین بافی و ایجاد مؤسسات تعاونی، کوپراتیف‌ها و مؤسسات کریدتی برای قالین بافبان تا حدودی می‌توانید رفع گردد.

در مورد پیدا کردن بازارهای جدید فروش قالین و معرفی قالین افغانی اقدامات مؤثر از طرف مقامات حکومتی صورت نگرفته است، قسمت بیشتر قالین ما با هویت نامشخص و احیاناً به نام تولید دستی کشورهای دیگری از یك تا سه دست و بیشتر توسط تاجران دلال داخلی و خارجی فروخته می‌شود، لهذا چنین وضعی که دامن‌گیر صنعت ارزنده قالین بافی کشور ماست نمی‌توان زیاد به و رونق آن امیدوار بود.

«اتحادیه صادرکنندگان قالین» به نام و برای آن تبلیغات زیادی صورت می‌گیرد، علاوه بر اینکه کار با ثمری را در جهت بهبود وضع قالین بافی در کشور انجام داده نخواهد توانست، تلاش جدیدیست برای تشدید استثمار کارگران زحمتکش قالیباف ما، زیرا بدین وسیله تاجران صادرکننده قالین با تبانی و همکاری بیشتر، به شکل انحصاری در برابر قالین بافان و کارگران زحمتکش زن و مرد ... قالین بافی کشور صف آرائی می‌نمایند و قالین بافان که فاقد اتحادیه خویش‌اند در معرض استثمار شدیدتر قرار می‌گیرند. حکومت هم تا کنون نه تنها هیچ کار با ثمری برای قالین بافان بلکه در جهت تأمین منافع و حمایه دگر زحمت کشان ما و به‌منظور تسریع رشد اقتصادی کشور نتوانسته است انجام دهد.

برای بهبود وضع قالین بافی و تجارت آن باید راه برای تشکیل اتحادیه کارگران قالیباف به اشتراک فعال همه ایشان لااقل در شرایط موجود باز گردد، دست‌های خونین سوداگران دلال از حلقوم کارگران زحمت کش قطع گردد، تجارت قالین که یکی از اقلام عمده است و به غرض تأمین اسعار خارجه توأم با کنترول شدید و قطع فروش آن در داخل کشور (به‌استثنای آنکه و برای مؤسسات عامه ضرورت باشد) ملی گردد و قالی‌بافان کشور بتوانند با ایجاد روابط با موسسه ملی شدهٔ قالین از حاصل و ثمرهٔ کار خود بهرمند گردند و در امر صنعت قالی بافی که محصول رنج بی‌پایان و عصارهٔ فکر و دماغ ایشان است، سهم مؤثرتر و بیشتر بگیرند.

س.ك

قطره‌ها...

تک قطره‌ها همه جا می‌خشکند ...
قطره‌های تك تك شبنم‌ها چه ملال انگیز و چه زود هوس آغوش گل را در تابش اشعه بی‌لگام فرسایشگر خورشید به گورستان حرمان‌ها می‌برند ...
قطره‌های نم نم باران چه دردانگیز، چه آسان، چه زود در ژرفای عطشناک زمین می‌خشکند ...
آری! تك قطره‌های تنها همه جا می‌خشکند ...
ولی ای قطره‌ها! ای قطره‌های تنها! چه نیروی در شما هست، نیرویی صخره شکن و ویرانگر و فرسایشگر.
ولی ای قطره‌ها! ای تك قطره‌های تنها! چه نیرویی در شما هست، دریایی و موجی و سیلابی شوید... اگر بجای تنهایی زمزمه گر طوفانی شوید ...
وه! که چه نیرویی در شما هست، نیرویی بنیانگر و زایشگر.
وآن جا دیگر سیل قطره‌ها خواهد بود که دل تفزده عطشناک زمین را خواهد شگافت و سرمست و مغرور به‌سوی افق روشنایی‌ها خواهد خزید.
و آنگاه دیگر قطره‌ها نخواهند خشکید، زیرا باهمند، سیلند، طوفانند، طغیانند ...
و شما ای ستایشگران طوفان و شما ای تکقطره‌های دور! چه باید بود؟ نم نم قطره‌های تنها که با نخستین تابش تلالو خورشید افسرد و فرو خشکید؟
و یا پیوند قطره - سیل، دریا، طوفان -؟
کدامین باید بود؟
قطرهٔ تنهای ناچیز و یا موجی و سیلی و دریایی طوفان خیز؟
د. کاویان.

(از ص اول)

دهات افغانستان در میان ...

روزی دهقانان و روستائیان کشور که هشتاد فیصد نفوس مملکت را تشکیل می‌دهد ندارند، زیرا به منافع ملاکین فئودال و نیروهای ارتجاعی سیاه و وحشی بر می‌خورد.

تا کنون صدها شکایت نامه برای ما به (ادارهٔ پرچم) رسیده است که دهات و قراء بی‌شماری حتی از داشتن یك سرك عادی و پل محروم‌اند تا به سهولت بیشتر و در شرایط بالنسبه بهتری بتوانند محصول خود را به بازار عرضه کنند.

جای تأسف عمیق است. در عصری که راه بشریت به‌سوی کیهان گشوده می‌شود. حکومت‌های افغانستان نتوانسته‌اند لااقل در ظرف این پنجاه و یک سال پس از حصول »استقلال «شاهراه‌های عمدهٔ کشور را تکمیل کنند، تا چه رسد به سرک‌های فرعی در میان دهات، تا کنون در بسا مناطق کشور دریاها در اثر عدم موجودیت پل‌ها بر فراز آن‌ها قراء و دهات همجوار و ولسوالی های همسایه را، شهر را از ده چنان جدا کرده که هر گونه ارتباط را ناممکن ساخته است.

یکی از ده‌ها و صدها مشکل بزرگ دهقانان بی‌زمین و کم زمین کشور همانا عدم وجود مؤسسات قرضه دهی و کمک‌های کریدتی است که این امر موجب گردیده است تا توده‌های دهقانان زحمتکش کشور برای سال‌های سال در قید تارهای عنکبوت که بدست سود خوران بی‌رحم تنیده شده است گیر و اسیر بمانند. کافی است که صدها و هزاران خانواده دهقان با اخذ قرضه کوچکی از سود خوران ملاك برای یك امر ضروری در اثر نرخ فاحش سود که در جریان چند سال چندین مرتبه افزایش می‌یابد، یکی دو جریب زمینی را که دارند از دست دهند، مجبور بترك محل گردند و یا مبدل به مزدور زراعتی و دهقان تهیدست بی‌زمین شوند.

مؤجز اینکه: سیاست کنونی دولت (حکومت، شوری، قضا) در مورد دهات کشور، یك سیاست قرون وسطایی و در جهت حمایت وسیع و همه جانبه از مالکان بزرگ بوده و می‌باشد که روز تا روز غیرقابل تحمل می‌گردد، لذا یگانه راه حل مشکلات عظیم خلق کشور تسریع تحولات بنیادی در جامعه و به اشتراك توده‌های وسیع خلق در جنبش دموکراتیك و ملی کشور و به پیروزی رساندن آن است که این امر مبارز متحدانه دهقانان سراسر کشور را نیز ایجاب می‌نماید، ولی دهقانان کشور پراگنده اند و به سطح شعور لازم نرسیده‌اند، لذا وظیفهٔ طبقه جوان کارگر کشور، روشنفکران مترقی و کلیه عناصر و نیروها و سازمان‌ها و جریانات ملی دموکراتیك کشور است که رنج‌های عظیم دهقانان را بازگو و صدای اعتراض آن‌ها را بلند کنند و از هر زمینه مساعد برای بیداری دهقانان استفاده کنند و گام به گام در راه ارتقای شعور طبقاتی، اتحاد، و تشکل دهقانان تحت شعارهای معین و مؤثر لازم مجدانه سعی کنند تا راه برای اجرای اصلاحات اساسی و دموکراتیك و نهضت دهقانی بازگردد و اصلاحات دموکراتیك ارضی نه تنها در مرحله کنونی موجب بهروزی نسبی دهقانان کشور بلکه موجب مساعد شدن زمینه برای رشد سریع اقتصاد و فرهنگ جامعه ما می‌گردد.

ثریا

بقیه از صفحه اول

باید شعله‌های جهنمی ...

هر لحظه معین حلقهٔ مخصوص زنجیر وقایع را پیدا نمود و آن را بدست گرفت تا تمام زنجیر بدست نگه‌داشته شود و شرایط برای وصول به مؤفقیت مرحله استراتژیک حاضر گردد. بنا برین طبق بیانیه مؤجز خان عبدالغفار خان رهبر بزرگ ملی پشتونستان شکستن یك یونت پاکستان غربی و از بین رفتن مارشال لا و تأمین آزادی انتخابات، آزادی اجتماعات، آزادی قلم و بیان در پاکستان قدم مؤثر و مهم است برای رسیدن به هدف‌های عالیه آزادی ملی خلق پښتونستان و بلوچستان و تأمین صلح دموکراسی و آزادی برای تمام خلق‌های برادر پاکستانی ما اعم از بنگالی، سندی و پنجابی.

.

تصحیح

در شماره بیستم پرچم مضمون «دست مداخله جویان زورگو از انتخابات شوری کوتاه!» اشتباهاً به امضاء رفیق ما «بارق شفیعی» نشر گردیده بود. مضمون اصلاً از «آمو» می‌باشد.

قاسم آسمایی - افغانستان در آستانه تهاجم مبارزه و رهایی خلق‌ها